

DOGO ARGENTINO

Oprindelsesland: Argentina

- Anvendelse:** Jagthund til storvildt.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 2 (Schnauzere, Pinschere, Molosser og Schweizer Sennenhunde), Sektion 2.1 (Molosserhunde af Mastiff-type). Uden brugsprøve.
- Historie:** Racen har sin oprindelse i provinsen Cordoba, i Argentina's centrale region. Skaberen af racen var dr Antonio Nores Martinez, en velkendt læge og medlem af en traditionel, lokal familie. Hans store hundeinteresse – måske en familiesvaghed – fik ham til i 1928 at fastlægge et grundlag og en standard for en ny hunderace, som han gav navnet "Dogo Argentino". Hans arbejde var baseret på metodisk krydsning af en række rene racer med den "gamle kamphund fra Cordoba", en hund som var meget stærk og livskraftig, men savnede psykisk og genetisk stabilitet. Denne lokale race var produktet af krydsninger mellem Mastiffer, Bulldogger og Bull Terriers og var velkendt og værdsat af ivrige hundekamp-fans, på den tid en meget populær "sport" hos alle sociale klasser.
- Efter grundige og minutiøse karakterstudier og ved selektion gennem flere generationer nåede dr Nores Martinez sit mål og fik skabt den første "familie". Til at begynde med blev den hovedsagelig betragtet som en kamphund, men dr Martinez's store interesse for jagt fik ham til at tage en hund med på en af sine sædvanlige jagtrejser, hvor den nye race demonstrerede sine færdigheder og således blev en nøglefigur på alle hans rejser.
- Med årene har denne tilpasningsevne gjort racen meget alsidig hvad angår dens funktioner. Den har vist sig at være en prægtig ledsager og en loyal og uovertruffen beskytter af dem den elsker. Dens styrke, sejhed, skarpe lugtesans og mod gør den til den bedste blandt de racer, der bruges til jagt på vildsvin, navlesvin, puma'er og andre landrovdyr, som lever i de udstrakte og meget varierede områder i Argentina. Racens harmoni og balance er sammen med dens atletiske muskulatur ideelle egenskaber for at holde til lange ture under alle vejrforhold og til sidst kæmpe voldsomt med det forfulgte bytte.
- Racen blev den 21. maj 1964 godkendt af "Federacion Cinologica Argentina" og "Argentinian Rural Society", som åbnede deres stambog for at indlede registrering. Ikke førend den 31. juli 1973 blev racen accepteret af FCI som den første og eneste argentinske race, takket være stor interesse, arbejde og indsats fra dr Augustin Nores Martinez, broder og efterfølger til racens skaber.
- Helhedsindtryk:** Molosserhund af normal type, middelkraftig af bygning og ret langbenet. Den holder sig inden for de ønskelige proportioner uden at have enorme dimensioner. Den fremtræder harmonisk og kraftig på grund af sine kraftfulde muskler, der træder frem under den glatte og elastiske hud, som slutter tæt til kroppen med et ikke særlig løst bindevæv. Den bevæger sig roligt, men sikkert, så den viser sin intelligens og hurtige reaktion, og den røber sit altid glade, naturlige væsen gennem sin bevægelse. Med sin venlige og kærlige natur og sin iøjnefaldende hvide farve gør dens fysiske fortrin den til en virkelig atlet.

- Proportioner:** En middelkraftigt bygget hund, hvor intet træk skiller sig ud fra helheden, som er harmonisk og i balance.
- Næsepartiet har samme længde som skallen.
  - Skulderhøjden er den samme som krydsets højde.
  - Brystdybden svarer til 50% af skulderhøjden.
  - Kropslængden er 10% større end skulderhøjden.
- Temperament:** Den er munter, frimodig, beskeden og venlig og gør ikke meget, altid bevidst om sin egen styrke. Den må aldrig være aggressiv, et træk, som skal overvåges nøje. Dens dominante indstilling gør, at den altid vil konkurrere om sit territorium med artsfæller af samme køn, hvad der er mest fremtrædende hos hanner. Under jagten er den klog og tavs, modig og tapper.
- Hoved:** Middellangt, virker stærkt og kraftfuldt, uden bratte vinkler eller tydelig udmejsling. Profilen viser en overlinie, som er konkav – konveks, dvs konveks over skallen på grund af de fremtrædende tyggemusklere og nakken, let konkav over forhovedet. Overgangen fra hoved til hals danner en stærk og muskuløs bue.
- Skalle : Kompakt, konveks både på langs og tværs. Kindbuerne rager langt ud fra skallen og danner ved tindingerne en stor fordybning, som giver plads til de kraftigt udviklede tindingemusklere. Nakkekuden er ikke ret fremtrædende på grund af de kraftige nakkemusklere. Skallens midterfure er knapt mærkbar.
- Stop : Kun let defineret som overgangen fra det konvekse skalleparti til det konkave forhoved. Fra siden ses en markeret profil på grund af de fremtrædende øjenbrynsbuer.
- Næse : Godt store næsebor. Pigmenteringen er sort. Næsen er let stigende fortil og afslutter næsepartiets konkave profil. Set fra siden er den forreste flade lodret og lige, så den falder sammen med overkæbens forkant eller træder en smule frem.
- Næseparti : Kraftigt, en smule mere langt end dybt, og veludviklet i bredden. Siderne er let konvergerende. Overlinien er let konkav, et træk som næsten udelukkende findes hos Dogo Argentino.
- Læber : Moderat tykke, korte og tæt sluttende. Læberandene er frie og foretrækkes mørkt pigmenterede.
- Kæber, bid : Stærke kæber med god tilpasning i biddet, uden under- eller overbid. Kæberne er let og jævnt konvergerende og sikrer bedst mulig kapacitet i biddet. Tænderne er store og veludviklede, placeret på linie og virker sunde, uden karies. Fuldt tandsæt anbefales, men ensartede tandrækker prioriteres. Tangbid, idet dog saksebid accepteres.
- Kinder : Store og relativt flade, uden folder, buler eller udmejsling, dækket af kraftig hud.
- Øjne:** Mørke eller nøddebrune, beskyttet af øjenlåg med sort pigmentering, idet dog manglende pigment ikke anses som fejl. Øjnene er mandelformede, ansat middelhøjt, og afstanden mellem dem skal være stor. Generelt skal udtrykket være vågent og livfuldt, men samtidig med et påfaldende fast blik, især hos hanner.
- Ører:** Højt ansat på hovedets sider, godt langt fra hinanden på grund af skallens bredde. Af jagtlige hensyn bør de være kuperede og opretstående, af trekantet form og ikke længere end 50% af et naturligt øres forkant. De ukuperede ører er middellange og brede, tykke og flade, med afrundet spids. De er beklædt med glat hår, som er lidt kortere end kroppens pels. De kan have små pletter, hvad der dog ikke påvirker bedømmelsen. I naturlig stilling hænger de ned og dækker det bageste af kinden. Når hunden er opmærksom, kan ørerne rejses halvt. (NB! *Kupering er forbudt i Danmark*)
- Hals:** Middellang, stærk og oprejst, godt muskuløs, med en let konveks overlinie. Med form som en afskåret kegle, forbundet til hovedet i en muskuløs bue, som skjuler alle fremtrædende knogler i dette parti, og indpasset i brystkassen med en bred basis. Den er dækket af tyk og elastisk hud, som glider frit over det underliggende bindevæv, som her er en smule mere løs end på resten af kroppen. Huden danner bløde folder – ikke hængende – ved struben, et fundamentalt træk for hundens funktion. Pelsen i dette område er lidt længere end på kroppen i øvrigt.

- Krop:** Kropslængden (fra skulderspids til sædeben) måler 10% mere end skulderhøjden.
- Overlinie : Vandret. Manken og krydssets hofteben ligger på samme niveau og udgør de højeste punkter.
- Manke : Bred og høj.
- Ryg : Bred og stærk, med fuldt udviklede muskler. Skråner let mod lænden.
- Lænd : Stærk, skjult af de veludviklede muskler, som danner en midterfure langs rygraden. Den er en smule kortere end selve ryggen og stiger ganske lidt mod toppen af krydset. De fyldige muskler over dette parti af overlinien får profilen til at virke let sænket, selv om den egentlig ikke er det. Forholdet forstærkes hos voksne hunde på grund af de fuldt udviklede muskler over ryg og hvirvelsøjle.
- Kryds : Middellangt, bredt og muskuløst. Spidserne af både hofte- og sædeben er let synlige. Krydset har samme bredde som brystkassen eller lidt mindre. Det danner en vinkel på ca 30° mod vandret, således at overlinien falder i en let konveks linie mod haleroden.
- Bryst : Bredt og dybt. Spidsen af brystbenet ligger på højde med skulderledet, og underlinien af brystkassen ligger på højde med albuen. Brystkassen er stor og har størst mulig kapacitet for åndedrættet, med moderat hvælvede ribben, der forbindes med brystbenet i albuehøjde.
- Underlinie : Let optrukken bag brystkassens underlinie, men aldrig myndeagtigt. Bugen er stærk, med godt stram muskulatur såvel i flanker som lændeparti.
- Hale:** Middelhøjt ansat i en vinkel på 45° mod overlinien. Sabelformet, tyk og lang; den når til haseledet, men ikke længere. I ro bæres halen naturligt hængende. Når hunden er aktiv, løftes halen let over overlinien og bevæges konstant fra side til side. I trav bæres halen i højde med overlinien eller en smule højere.
- Lemmer:**
- Forpart:** Helheden danner en robust og solid konstruktion af knogler og muskler, proportioneret efter hundens størrelse. Forbenene er lige og lodrette, set forfra og fra siden.
- Skuldre : Høje og velproportionerede. Meget stærke, med kraftige konturer af musklerne (uden overdrivelse). Skulderbladet skråtliggende 45° mod vandret.
- Overarm : Middellang, proportioneret efter helheden. Stærk og meget muskuløs, med en vinkel på 45° mod vandret.
- Albuer : Solide, dækket af en mere tyk og elastisk hud, uden folder og rynker. Naturligt placeret ind mod brystvæggen og virker som en del af denne.
- Underarm : Af længde som overarmen, lodret stillet og lige, med stærke knogler og muskler.
- Håndrod : Bred og i forlængelse af underarmen, uden knoglefremspring eller hudfolder.
- Mellemhånd : En smule flad, med god benstamme, skråtstillet 70 til 75° mod vandret.
- Forpoter : Rundede, med korte, robuste og meget tæt sluttede tæer. Kødfulde, hårde trædepuder beklædt med sort hud, der føles ru.
- Bagpart:** Med middel vinkling. Generelt er bagbenene stærke, solide og parallelle og giver indtryk af den betydelige styrke, som deres funktion kræver. De sikrer det fornødne fraskub og er bestemmende for hundens karakteristiske gangart.
- Overlår : Langt i forhold til helheden. Stærkt, med fuldt udviklede og synlige muskler. Vinklen mellem bækken og overlår ligger tæt på 100°.
- Knæ : Ligger i samme akse som bagbenet. Knævinklen ligger tæt på 110°.
- Underlår : En smule kortere end overlåret, stærkt og med tilsvarende udviklede muskler.

Haseled, haser : Danner tilsammen en sektion, der er kort, stærk og fast og giver kraftfuldt fraskub fra bagbenet. Solidt haseled med tydelig hælspids. Hasevinklen er tæt på 140°. Robuste haser, næsten rørformede og stillet lodret mod jorden. Eventuelle vildtkløer bør fjernes. (NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark).

Bagpoter : Svarer til forpoterne, dog lidt mindre og bredere, men med samme egenskaber.

Bevægelse: Adræt og fast, med tydelig forandring, når hunden viser interesse for noget, da den skifter til en mere oprejst holdning og hurtigt reagerer på reflekser, typisk for racen. Rolig skridtgang, langt trav med god spændstighed fortil og kraftfuldt fraskub. I galop viser hunden hele sin energi og styrke fuldt ud. De fire poter danner simple, parallelle spor. Pasgang accepteres ikke og anses som en alvorlig fejl.

Hud: Ensartet overalt, en smule tyk, men blød og elastisk. Hæftet til kroppen via et lidt løst bindevæv, som sikrer en fri bevægelse uden at danne egentlige folder, undtagen ved halsen, hvor bindevævet er mere løst. Med så lidt pigmentering som muligt, selv om den kan tiltage med årene. En overdreven pigmentering af huden accepteres ikke. Der foretrækkes hunde med sort pigmentering af læbe- og øjenrande.

Pels:

Hårlag : Ensartet, kort, fladtliggende, føles blødt, med en gennemsnitslængde på 1.5 til 2 cm. Tæthed og tykkelse kan variere efter forskellige klimaforhold. I tropisk klima er pelsen mere åben og tynd (således at huden skinner igennem, og de pigmenterede områder kan ses, hvad der dog ikke reducerer bedømmelsen). I koldere klima er pelsen mere tyk og tæt, og der kan forekomme underuld.

Farve : Fuldstændig hvid. Kun een sort eller mørk aftegning rundt om øjet er tilladt, såfremt den ikke dækker mere end 10% af hovedet. Af to hunde med samme kvalitet bør en dommer altid vælge den hvideste.

Størrelse: Skulderhøjde for hanner 62 til 68 cm, tæver 60 til 65 cm.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Alvorlige fejl:

- Ringe udvikling af knogler og muskulatur (svaghed).
- Næsen med kun lidt pigmentering.
- Hængende (løse) læber.
- Tænderne små, svage eller angrebne. Mangelfuldt tandsæt.
- Særdeles lyse øjne. Entropion, ektropion.
- Brystet tøndeformet eller kølformet.
- Fladribbet brystkasse.
- Overdreven vinkling af bagparten.
- For lange ("høje") haser.
- Utypisk bevægelse.
- Overdreven pigmentering af huden hos unge hunde.
- Små områder med farvet pels.
- Ustabil temperament.

Diskvalificerende fejl:

- Næsen uden pigmentering.
- Over- eller underbid.
- Lyseblå øjne eller forskelligt farvede øjne.
- Lang pels.
- Aftegninger i kroppens pels. Mere end een aftegning i hovedet.
- Skulderhøjde under 60 cm og over 68 cm.
- Aggressivitet.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 29 JANUAR 1999

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
NOVEMBER 2003

☐☐☐ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i AUGUST 1997 ☐☐☐